

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 7 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1827.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.

Τῆ 15 Νοεμβρίου.

Προεδρεύοντος τοῦ Κ. Ν. Ρενιέρη.

Ἐν 7ῃ συνεδριάσει ταύτῃ,

Κατὰ τὴν προλαβοῦσαν ἀπόφασιν ἐστάλη προβούλευμα εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὑπ' ἀριθ. 123 περὶ τῶν καπνολόγων τῆς ἐπαρχίας Ναυπλίου· ὡσαύτως ἐστάλη καὶ ἄλλο ὑπ' ἀριθ. 124 περὶ τοῦ μισθοῦ τοῦ διδασκάλου τῆς μουσικῆς, διὰ νὰ πληρωθῇ ἀπὸ τὸ ἐνταῦθα μοναστήριον· καὶ ἄλλο ὑπ' ἀριθ. 125 περὶ τοῦ νὰ σηκωθῶσιν αἱ ἐκτελεστικαὶ δυνάμεις ἀπὸ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος.

Τῆ 16 Νοεμβρίου.

Ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ,

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν χθεσινῶν πρακτικῶν, Ἐπαρουσιάσθη ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Ἀστυνομίας Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἀνέφερε περὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ μνημείου τοῦ μακαρίτου Καραιοσκάκη, ὅτι κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς Βουλῆς ἔλαβε τὴν πρόνοιαν καὶ διέταξε νὰ γενῶσι διάφορα σχέδια τοῦ σταθισομένου μνημείου, καὶ ἐδόθησαν τρία, τὰ ὁποῖα καὶ παρέστησεν εἰς τὴν Βουλὴν, εἰς τῶν ὁποίων τὸ ὀλιγοδπανώτερον ἀπαιτοῦνται τοῦλάχιστον 1000 τάλλαρα· προβάλλει δὲ ὅτι, ἐπειδὴ ὅλοι οἱ φιλοπάτριδες εἶναι πρόθυμοι νὰ συνδράμωσιν ἕκαστος τὸ κατὰ δύναμιν δι' ἑκουσίου συνδρομῆς εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν ἐνδόξως ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος πεσόντα γενναῖον τοῦτον ἄνδρα, νὰ διορισθῶσι τρεῖς ἐπιτροπὴν μίᾳ εἰς Αἴγιον, ἄλλῃ εἰς Ναύπλιον καὶ ἄλλῃ εἰς Σύρον, αἱ ὁποῖαι νὰ συνάξουσιν αὐτοπροαιρέτους συνεισφορὰς διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ μνημείου τούτου, πεπεισμένοι ὄντες ὅτι πολλοὶ θέλουσι προθυμηθῆναι νὰ συνεισφέρωσι.

Ἐνεκρίθη ἡ πρότασις τοῦ Γραμματέως τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ κατάχωρῶνται καθ' ἑβδομάδα εἰς τὴν ἐφημερίδα τὰ ὀνόματα τῶν συνδρομητῶν.

Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς νήσου Σαντορίνης Κ. Λογοθέτου Μιχαὴλ Λαγκαδά, διὰ τῆς ἐποίας παρακαλεῖ νὰ γένη ἡ προσήκουσα σκέψις, ἂν ἀπὸ τοὺς λαομοῦς τῆς νήσου Σαντορίνης ἢ ἀπὸ τὰς προσόδους

αὐτῆς μέλλει ν' ἀποζημιωθῇ ἡ νῆσος αὕτη, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Γ'. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, καὶ νὰ εἰδωποιοθῇ περὶ τούτου ἡ Κυβέρνησις.

Διευθύνθη εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας.

Διωρίσθη ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας διαρκῆς Βουλευτικὴ ἐπιτροπὴ ὁμοῦ μὲ τὸν ἀναφερόμενον νὰ ὁμιλήσουν περὶ τούτου καὶ προφορικῶς εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἀνεγνώσθη ἔγγραφον τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς, διὰ τοῦ ὁποίου λέγει ὅτι, ἐπειδὴ αἱ κατὰ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος ἐκτελεστικαὶ δυνάμεις, τῶν ὁποίων ἡ ἐκεῖ παρουσία εἶναι πολλὰ ἐπωφελῆς, στεροῦνται τῶν ἀναγκαίων, καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀπορεῖ πότεν νὰ ἐξοικονομήσῃ αὐτὰς, διὰ τοῦτο προσκαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ χορηγήσῃ εἰς αὐτὴν τοὺς ἀναγκαίους πόρους. Ἐγκλείονται δὲ εἰς τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἐν ἀντίγραφον ἀναφορᾶς τοῦ ἀστυνόμου τῆς Νάξου Βασιλείου Μπαρλᾶ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ μίᾳ ἀναφορᾶ τοῦ ἰδίου πρὸς τὴν Βουλὴν, ζητοῦντος χορήματα νὰ οἰκονομήσῃ τοὺς ὑπὸ τὴν ὄδηγιάν του στρατιώτας. Ἡ μὲν αἴτησις τῆς Κυβερνήσεως περὶ πόρου ἔμεινεν εἰς σκέψιν· ἡ δὲ ἀναφορὰ τοῦ Βασιλείου Μπαρλᾶ διευθύνθη εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας. Ἐν τοσοῦτῳ δὲ ἀπεφασίσθη νὰ παύσουν αὐταὶ αἱ ἐκτελεστικαὶ δυνάμεις ἀπὸ τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πέλαγος, καὶ ἐστάλη περὶ τούτου προβούλευμα εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Τῆ 17 Νοεμβρίου.

Ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ,

Ἀνεγνώσθησαν πάλιν 10 παράγραφοι τοῦ περὶ Δικαστηρίων ὀργανισμοῦ, οἱ ὁποῖοι συζητηθέντες διερωθῆσαν, ἐκτὸς τῶν σημειωθέντων, οἵτινες ἔμειναν εἰς σκέψιν.

§ 8. Τὰ ζητήματα τὸσον τοῦ ἐνάγοντος, καθὼς καὶ τοῦ ἐναγομένου, γίνονται ἐγγράφως, ἢ προφορικῶς, κατὰ τὸν ἄνω 7 παράγραφον. Τὰ Δικαστήρια, ἀφοῦ τὰ ἐξετάσουν, ἀφοῦ τὰ θεωρήσουν καὶ σκεφθῶν περὶ αὐτῶν, προσδιορίζουν τὴν δικάσιμον ἡμέραν, καθ' ἣν ὀφείλου νὰ παρουσιασθῶν ἀμφοτέρω τὰ διαφερόμενα μέρη αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἐπιτρόπων αὐτῶν, ἢ συνηγόρων, καὶ ν' ἀπολοθῶν ἢ διὰ σίμαλος ἢ κατ' ἔγγραφως· ἀφοῦ δὲ οἱ κριταὶ ἀκούσων καὶ τὰς διὰ σίμαλος διαφιλονικίσεις τῶν διαφερομένων, ἀποφασίζου.

- § 9. Ἐκτὸς τῶν ἰδίων ἀναφορῶν, ὅσα ἄλλα ἐγγραφα παρυσιάζονται εἰς τὰ δικαστήρια δι' ἀποδείξιν τοῦ δικαίου: οἷον ὁμολογίαι, συναλλαγματικαί, ἐπιστολαὶ καὶ ἄλλα παρόμοια, πρέπει νὰ εἶναι ἀντίγραφα τῶν πρωτοτύπων, καὶ νὰ συντρυφεύονται μὲ κατάλογον· ὁ δὲ ἀναφερόμενος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὰ πρωτότυπα, ἂν θέλῃ, διὰ νὰ τὰ παραβάλῃ. Ὅλα δὲ ταῦτα πρέπει νὰ παρυσιάζονται πρὶν τῆς διαφιλονεικίσεως.
- § 10. Αἱ διαφιλονεικίσεις ἐκάστης ὑποθέσεως γίνονται εἴτε προφορικῶς, εἴτε ἐγγράφως καὶ ἀπὸ τὰ δύο διαφερόμενα μέρη, ἢ δι' ἐπιτρόπων αὐτῶν, ἢ διὰ συνηγόρων.
- § 11. Πᾶσα ἀπόφασις δικαστηρίων πρέπει νὰ ἐκτελεῖται μετὰ παρέλευσιν πέντε ἡμερῶν μετὰ τὴν κοινοποίησιν, ἐκτὸς τῶν ἐγκληματικῶν.
- § 12. Ὅταν παρουσιασθῇ ὑπόθεσις εἴτε ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως, εἴτε ἐναντίον τῶν ἐθνικῶν δικαιωμάτων, κτημάτων, ἀποδéléπωνσα κτλ., τὰ δικαστήρια χρεωστῶν νὰ εἰδοποιήσουν τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας διὰ τῆς τοπικῆς ἀρχῆς, διὰ νὰ λάβῃ τὰ ἀνήκοντα μέτρα πρὸς ὑπεράσπισιν.
- § 13. Τὰ δικαιώματα τοῦ ἔθνους θέλουν ἐξετάζεσθαι ἀπὸ τοὺς κριτὰς, καθ' ὃν τρόπον ἐξετάζονται καὶ τὰ τῶν πολιτῶν, καὶ θέλουν ὑπερασπιζεσθαι ἢ δι' ἐπιτρόπων, ἢ διὰ συνηγόρων, διοριζομένων διὰ τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν.
- § 14. Μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου οὐδεὶς ὑπηρέτης τῶν δικαστηρίων, ἢ ὁποιαδήποτε ἐξουσία ἤμπορεῖ νὰ εἰσέλθῃ εἰς οἰκίαν πολίτου [διότι εἶναι ἱερόν ἄσυλον] διὰ χρέος τοῦ, ἐκτὸς ἐγκλημάτων.
- § 15. Αὐστηρῶς ἀπαγορεύεται νὰ σταλῇ στρατιωτικὴ ἐκτελεστικὴ δύναμις εἰς οἰκίαν πολίτου διὰ χρέος τοῦ, ἐκτὸς ἐὰν δὲν ὑπακούσῃ νὰ παρουσιασθῇ κατὰ πρώτην καὶ δευτέραν τοῦ δικαστηρίου διαταγὴν.
- § 16. Δὲν φυλακόνεται κανεὶς χωρὶς ἐγγραφον διαταγὴν τῶν δικαστηρίων.
- § 17. Κάθε φυλακωμένος εἰδοποιεῖται μετὰ 24 ὥρας τὴν αἰτίαν τῆς φυλακώσεώς τοῦ.
- § 18. Ὁ φυλακωμένος δύναται ν' ἀπολυθῇ τῆς φυλακῆς, δίδων πρῶτον ἐγγύησιν, ἐκτὸς ἂν φυλακωθῇ ὡς ἐγκληματίας.
- Οἱ § 8, 10 καὶ 13 ἔμειναν νὰ κυρωθοῦν εἰς ἄλλην συνεδρίασιν, ὡς περὶ συνηγόρων διαλαμβάνοντες.
- Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τοῦ πρώην Γραμματέως τῆς Οἰκονομίας Κ. Γ. Μαυρομάτη, διὰ τῆς ὁποίας λέγει ὅτι, ἐπειδὴ ἐπεβεωρήθησαν οἱ λογαριασμοὶ τῆς Γραμματείας τῆς Οἰκονομίας, δι' ὅσον καιρὸν ἐχρημάτισεν αὐτὸς Γραμματεὺς, καὶ ἐκ τούτου ἀπεδείχθη, ἂν ἐδούλευσεν εὐλικρινῶς τὴν πατρίδα, καὶ ἐπειδὴ αἱ περὶ τὰ τοιαῦτα τοῦ κοινοῦ κρίσεις εἶναι πολυεῖδεις, διὰ τοῦτο εἶναι βιασμένος νὰ ζητήσῃ ἐπίσημον ἐγγραφον τῆς ἀμέμπτου πολιτείας του. Ἐπεφορτίσθη ἡ διορισθεῖσα ἐπιτροπὴ διὰ νὰ θεωρήσῃ τοὺς ἐθνικοὺς λογαριασμοὺς,

νὰ ἀναφέρῃ εἰς τὴν Βουλὴν, ἂν οἱ ἐπὶ τῆς ἐπιπέχῃς μετ' Κ. Μαυρομάτη λογαριασμοὶ εὐρέθησαν ὀρθοί, καὶ τότε νὰ τὸν δεθῇ τὸ τοιοῦτον ἐπίσημον ἐγγραφον.

Κατὰ συνέπειαν ἐπρόβαλεν ὁ Βουλευτὴς Κ. Δ. Κριεζῆς, νὰ ἐκδώσῃ ἡ Βασιλὴ νόμον ὅτι, ὅσάκις τις ἔχωι δημόσιον ὑποῦργημα ἤθελε παραιτηθῇ, ἢ ἐκωσθῇ ἀπὸ αὐτὸ, νὰ μὴ δύναται ν' ἀναδεχθῇ ἄλλο ὑποῦργημα, χωρὶς πρῶτον νὰ δώσῃ λόγον τῶν πράξεων τοῦ προτέρου ὑποῦργημάτος του.

Ἐνεκρίθη ἡ πρότασις καὶ ἔμεινε νὰ γένῃ σκέψις εἰς ἄλλην συνεδρίασιν περὶ τῆς ἐκδόσεως τοιοῦτου νόμου.

Τῇ 18 Ὀκτωβρίου ἐκ τῆς 83 συνεδρίασεως.

Κατὰ τὴν προχθὲς γενομένην ἀπόφασιν περὶ τοῦ νὰ διορισθῇ Βουλευτικὴ ἐπιτροπὴ διὰ νὰ ἐπιξεργασθῇ καὶ ἐπιδιορθώσῃ τὸν περὶ ἐκλογῆς πληρεξουσίων καὶ ἀντιπροσώπων νόμον, ἐκλέχθησαν σήμερον μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης οἱ Βουλευταὶ κύριοι Βρεθῆνης Θεοδώρητος, Γεώργ. Νοταρᾶς, Πανάγος Δεληγιάννης, Τάσης Μαυρίνας, Δ. Κριεζῆς, Μι. Μαρκοπολίτης, Ἐμμανουὴλ Σπυριδωίος, Ν. Οἰκονόμος καὶ Χρ. Ματακίδης.

Ἐπροβλήθη νὰ ψηφοφορηθῶσι τὰ πρὸ πολλοῦ δύο προεληθέντα μέλη διὰ νὰ ἐκλεχθῇ τὸ ἓν μέλος τῆς ἀναθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς· καὶ ἐπειδὴ ὁ κύριος Πέτρος Φρατζῆς εἶπεν, ὅτι δὲν δέχεται τὸν διορισμὸν τούτον, ἐκλέχθη παμψηφί ὁ κύριος Σταμάτιος Δάρας, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐδόθη τὸ δίπλωμα ὑπ' ἀριθ. 26.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Ἀναθεωρητικὴ Ἐπιτροπὴ

Πρὸς τὸν κύριον Νικόλαον Πονηρόπουλον.

Ἐδίδθη κατὰ σοῦ γραφὴν τῆς Λογιστικῆς ὑπ' ἀριθ. 312, δι' ἧς σὲ ἐνάγει μὲν ὅτι χρεωστεῖς εἰς τὸ ἔθνος γρόσια 115,853: 23|40, καὶ διάφορα κτήματα μετὰ τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν, νὰ δώσῃς δὲ λόγον διὰ γρόσια 1,025,759: 37 40. Προσκαλεῖσαι λοιπὸν νὰ παρυσιασθῆς ὅσον τάχιστα εἰς τὴν Ἀναθεωρητικὴν, ἵνα ἀκούσας τὴν κατὰ σοῦ ἐκθεισομένην κατηγορίαν ἀπολογηθῆς.

Σοὶ ἐγκλείεται δὲ ὁ § β' τῆς διατάξεως τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης πρὸς ὀδηγίαν σου, κατὰ τὸν ὁποῖον σοὶ δίδεται προθεσμία δέκα ἡμερῶν.

Τῇ 5 Δεκεμβρίου 1827, ἐν Αἰγίνῃ.

Ἀναστάσιος Ἐλαιῶν.

Γ. Πλέσσος.

Γεώργιος Λιανοσταφίδας.

Ἀλέξιος Λουκόπουλος.

Σταμάτιος Δάρας.

Δημήτριος Γ. Κεραμίδης.

Ὁ Γραμματεὺς Κωνσταντῖνος Λουκάς.

Ἐκ Γραμμῶσιν 21 Νοεμβρίου.

Ἀπόσπασμα γράμματος τοῦ Κρητικοῦ Συμβουλίου.

Με χαρὰν μας σὰς ἀναγγέλλομεν ὅτι τὰ στρατεύματά μας χθὲς περίπου τῶν δύο χιλιάδων μὲ ἄκραν συμφωνίαν μεταξύ τῶν καὶ πρεθυμίας, πηγαίνουσι νὰ κάμουν τὴν ἀπόδασιν τῶν εἰς τὴν Σιτείαν, ἢ Πέτραν.

Ἐπεκρίθη δὲ διὰ νὰ γένη ἀπὸ ἐκεῖ ἡ ἀπόδασις διὰ τὴν εὐφορίαν τῶν ἐπαρχιῶν ἐκείνων, εἰς τὰς ὁποίας τὸ στρατιωτικὸν μας ἠμπορεῖ νὰ οἰκονομηθῇ καλῆτερα, καὶ διὰ νὰ συσσωματωθῶσι καὶ μὲ τοὺς προαποδάντας ἐκεῖ ἐκ τῶν νήσων ἀρχηγούς Π. Ζεζβουδάκη, Μιχαὴλ Μαγουλάκη καὶ Μαυροῦλ Κουρμούλην.

Τὸ δυνατὸν αὐτὸ καὶ ἀξιόμαχον σῶμα τῶν ἀπὸ τὰς νήσους ἔκαμε τὴν ἀπόδασιν τοῦ τὸ μὲν ἡμισυ ἀπὸ τοὺς Καλαὺς Λιμένας, τὸ δὲ ἀπὸ τὴν Σιτείαν τὸ πρῶτον ὤρμησεν ἀμέσως καὶ ἐπάτησε τὰς ἐπαρχίας Γορτύνην, Ἀρκαδίαν, Καινὸν καὶ Λευκίην [Πυργιώτισσαν], καὶ οὕτως ἠνώθη μετὰ τῶν ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τῶν ἐπιλαρχηγῶν Κ. Γ. Τσουδεροῦ, Ἀλεξάνδρου Ἀνδρεδάκη, Ἰωάννου Παλμέτη καὶ Σταύρου Νιώτη, τῶν κατὰ τὰς ἐπαρχίας Αὐλοπόταμον καὶ Λάμπων διατριβόντων.

Ἡ θραῦσις, τὴν ὁποίαν ἔκαμαν εἰς τοὺς ἐχθρούς, εἶναι μεγίστη. Εἰς τὰς ἐπαρχίας ταύτας πούθεν δὲν εὔρον αἰθίστασις συστηματικὴν, πλήθος Ὀθωμανῶν ἠχμαλώτισαν, ἄπειρα λάφυρα ἔκαμαν, καὶ ὄλεον προχωροῦν κατασφάζοντες, καίοντες καὶ λεηλατοῦντες τοὺς ἐχθρούς.

Τὸ ἀπὸ Σιτείαν ἀποδῶν ἠνώθη μετὰ τοῦ ἥρωος Καζανομανώλη, ὅστις ἔχων ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ πάντοτε περίπου τῶν 500 ἐκλεκτῶν ἀνδρῶν, δὲν ὑπέκυψέ ποτε τὸν αἰχένα εἰς τοῦ βάρβαρον· προχωροῦν καὶ αὐτὸ μὲ γιγαντιαία βήματα, καὶ μὲ ὄχι ὀλιγωτέρας ἀριστείας τοῦ πρῶτου, πολιορκεῖ ἤδη εἰς τὴν ἐπαρχίαν Πέτρας κατὰ τὴν κωμόπολιν Νεοχωρί, περίπου τῶν 200 ἐχθρῶν, οἵτινες καταδιωκόμενοι ἐκλείσθησαν εἰς ἓνα πύργον.

Γενικὸς ἀρχηγὸς τῆς ἐκστρατείας ἐπεκυρώθη καὶ αὐθις μὲ κοινὴν ψῆφον ὁ Κ. Ἰωάννης Χάλης, ὅστις ἐξεστράτευσεν δὲ ἐκεῖ, καὶ μετ' αὐτοῦ οἱ ὀπλαρχηγοὶ Κ. Γρηγόριος Δαμανάκης, Ἰάκωβος Σκανδάλης, Γεώργιος Λούπης καὶ Ι. Κουμάκης, εἰς τῶν ὁποίων τὴν σύμπνοιαν καὶ συμφωνίαν ἐλπίζομεν τὰς μεγαλητέρας προόδους μας.

Ἐδιωρίσθη καὶ ἐπιτροπὴ διὰ τὴν προμήθειαν τῶν στρατευμάτων τούτων οἱ Κ. Γεώργιος Καλέργης, Γεώργιος Σταματάκης, καὶ εἰς ἄλλος, ὅστις μένει νὰ διορισθῇ ἀπὸ τὰς περὶ τὸ Ἡράκλειον [Μέγα Κάστρον] ἐπαρχίας κατ' ἐκλογὴν τῶν ἐκεῖσε. Αὕτη ἡ ἐπιτροπὴ ἐπεφορτίσθη καὶ τὴν ἀνάξιν τῶν ἐκεῖσε δημοσίων εἰσοδημάτων. Περιμένομεν ἤδη νὰ γνωστοποιήσωμεν εἰς τὸ κοινὸν καὶ τὰς διαφόρους αὐτῶν πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις.

Ὁ ἡγεμὼν τοῦ Ἡρακλείου Καρασουλεϊμάνης ἐζήτησεν ἀμέσως τὴν βοήθειαν τοῦ στρατάρχου Μουσταφάπασα, ἀλλ' αὐτὸς ἐστάθη κωφὸς εἰς τὴν πρόσκλησιν ταύτην τοῦ ἐπεκρίθη δὲ ὅτι "ἔχει περισσοτέρους γκιαούριδες νὰ πολεμήσῃ, καὶ καθ' ἡμέραν περιμένει τὸ ἔθγαλμά τῶν ἀπὸ Γραμμῶσαν, ὅπου εἶναι πλήθος συναγμένοι, καὶ καθ' ἡ-

μέραν συνάζονται, ὥστε φοβεῖται μήπως δὲν δυνηθῇ καὶ αὐτὸ τὸ φρούριον τῶν Χανίων νὰ φυλάξῃ κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ Σουλτάνου τοῦ, . Ἀγνοοῦμεν δὲ εἰς ποίαν κατάστασιν ἔχει νὰ καταστήσῃ, ὅταν μάθῃ καὶ τὴν ἄλλην ἀπόδασιν εἰς τὰ ἐκεῖσε.

Ἐκ Χίου, τῆς 29 Νοεμβρίου.

Ἀπόσπασμα γράμματος ἀξιωματικοῦ.

Τὰ καθ' ἡμᾶς ἕως σήμερον ὑπάγουσι ἄριστα. Εἰς τὸ κανονοστάσιον τοῦ φρουρίου τὸ δέρον τὴν Τουρλωτὴν ἦτον μετ' ἄλλων καὶ ἐν κανόνι λιτρῶν 60, ριπτόμενον μ' εὐστοχίαν κατὰ τοῦ ἡμετέρου Εἰδέκ. Ὁ Συνταγματάρχης παρατηρήσας ἐσκόπευσε μόνος τοῦ, καὶ μὲ μίαν μόνην, ἀλλ' εὐστοχωτάτην βολὴν κανονίου, ἔβραξεν, ἢ κατέβλασεν αὐτὸ τὸ μέγα ἐχθρικὸν κανόνι, καὶ ἔκτοτε, ἦτοι πρὸ ἐξ ἡμερῶν, οὐδεμία βολὴ τοιοῦτου κανονίου ἔρριφθη ἔπειτα τὸ ἴδιον κανονοστάσιον Εἰδέκ κανονοβολῆσαν κατεχάλασεν ἰκανὸν μέρος τῶν ἐχθρικῶν προμαχώνων.

Τῆς δὲ 25 τὸ ἑσπέρας περὶ τὰς 3 ὥρας μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου οἱ ἐχθροὶ παρατηρήσαντες ἀφ' ἡμέρας τὰ ἀνοίγόμενα παρὰ τοῦ καπετὰν Κώνστα περιταφρώματα, διὰ νὰ ματαιώσωσι τὰς ἐργασίας τοῦ καὶ τοὺς σκοπούς μας, ἀπεφάσισαν καὶ ἔκαμαν δυνατοτέραν τῶν προλαβουσῶν ἐξόδον· προηγήθησαν ἀπὸ μέρος τῶν ἐχθρῶν, ὡς χάλασαι πυρὸς, βόμβαι, γρανάται, καὶ κανόνια, ἀπὸ τοὺς κρητούς τῶν ὁποίων καὶ ἀπὸ τὸ βαθὺ σκότος τῆς νυκτὸς οἱ ἐχθροὶ βοηθούμενοι ἐξῆλθον ὑπὲρ τοὺς χιλίους· ἀλλ' οἱ ἀτρόμητοι στρατιῶταί μας ἀνέμεναν τὸν αὐτοῦς φεισάμενον θάνατον, ἵνα μὴ ἀφήσωσι τὰς θέσεις τῶν, ὅτι προὔφωπτεύθησαν τοιαύτην ἐξοδον, καὶ μὲ τὴν χαρακτηρίζουσαν τοὺς Ἕλληνας ἀνδρείαν ὑπεχρέωσαν τοὺς ἐχθρούς νὰ ὀπισθοδρομήσωσι μὲ μεγάλην κατασχύνην καὶ φθορὰν τῶν, καὶ νὰ κλεισθῶσι αὐθις εἰς τὸ φρούριον μετὰ μίας ὥρας πεισματωδεστάτην μάχην. Πάντες οἱ ἡμέτεροι διέπρεψαν, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὸ σῶμα τῶν τακτικῶν, τὸ ὁποῖον πρὸ τῶν χαρακωμάτων τῶν ἀτάκτων εἰς γραμμὴν τεθέν παρὰ τοῦ ἀρειτόλμου Συνταγματάρχου πολλὰ πλησίον τῆς σούδας, ἐδέχετο κατὰ στήθος τὸ ἐχθρικὸν πῦρ.

Οἱ ἐν τῷ φρουρίῳ ἐχθροὶ ὑπέφερον ὄχι ὀλιγώτερον ἀπὸ τὰς ἡμετέρας βόμβας καὶ κανόνια· καὶ λέγεται ὅτι ἐπληγώθη καὶ αὐτὸς ὁ πασσᾶς, ἂν πρέπει νὰ πιστεύσωμεν εἰς τοὺς λόγους τῶν ἐν τῷ φρουρίῳ Ἀλβανῶν ἐχθρῶν. Μετὰ τὴν αἰσχρὰν αὐτὴν ἡττάν τῶν οἱ ἐχθροὶ ἔρριπτον ἀναμμένας δάδας ἐν τῇ σούδα, διὰ νὰ μὴ χάσωσι, φαίνεται, τὸν δρόμον τῆς εἰσόδου οἱ ὀπισθοδρομεῦντες ἰδικοὶ τῶν, καὶ τότε ἐδωροῦντο πολλοὶ ἐπὶ ὤμων ἀράμενοι, καὶ οὗτοι βίβαια ἦσαν θανατωμένοι ἢ πληγωμένοι.

Ἐκ τῶν ἡμετέρων εἰς τῶν τακτικῶν ἐπληγώθη ἰασίμως ἀπὸ βολὴν τουφεκίου, καὶ τρεῖς τῶν ἀτάκτων ἐφονεύθησαν ἀπὸ βόμβαν, ἐν εἰς καὶ ὁ συντοπίτης μας ὀπλαρχηγὸς Μ. Καλωνάκης. Οὗτος ὁ γενναῖος ἀνὴρ τῷ ὄντι ἀπέθανε ἰερὰ πατρίδος, πρὶν ὑπὲρ αὐτῆς φλεχθεῖς ἐπὶ ἐπιπορευθῆναι τὸ πολεμικόν, ἀπὸ τὸ ὁποῖον τῷ ἦτον διορισμὸν πολιτικὸν ὑπουργῆμα· ἢ πρὸς αὐτὸν εὐπειθεῖα τῶν στρατιωτῶν τοῦ

καὶ ἡ διὰ τὸν θάνατόν του λύπη των ἐπεσφράγισαν τὴν ἐνδειξὴν τῆς αὐτοῦ χρηστότητος καὶ ἀγαθοσύνης· ἐκλαύσαμεν αὐτὸν πικρῶς.

Ἐξ Αἰγίνης, 6 Δεκεμβρίου.

Πρὸ τινων ἡμερῶν ἔφθασαν γράμματα εἰς τὴν Κυβέρνησιν παρὰ τοῦ ἐξοχωτάτου ἡμῶν Κυβερνήτου ἀπὸ 7 τοῦ Ὀκτωβρίου Ν. ἐκ Παρισίων, διὰ τῶν ὁποίων ἐφανερύοντο ἡ ταχεῖα ἀναχώρησις του ἐκεῖθεν διὰ τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἡ ἐπιθυμία του νὰ φθάσῃ εἰς τὴν φίλην πατρίδα ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας. Ἐπομένως ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισεν ἀμέσως νὰ στείλῃ ἐπίτηδες πλοῖον πολεμικόν, διὰ τοῦ ὁποίου νὰ πλεύσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἢ Ἐξοχότης του. Τὴν νύκτα λοιπὸν τῆς 3 πρὸς τὴν 4 τοῦ ἐνεστῶτος ἀνεχώρησεν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ τὸ πλοῖον τοῦ καπετὰν Ἀνδρέου Γιαννίτση Ψαρρῖανου, ὅστις αὐθόρμητος καὶ μετὰ προθυμίας τὸ ἐπρόσφερεν ἀμισθὶ εἰς ταύτην τὴν ὑπηρεσίαν.

Μαυθάνομεν δὲ ἀπὸ ἀνθρώπου ἀξιόπιστον πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐλθόντα εἰς Πόρον ἐκ Κερκύρας ὅτι ἡ Ἐξοχότης του ἔφθασεν ἤδη εἰς Ἀγκῶνα. Ὡστε ἔχομεν τώρα τὰς πλέον βεβαίας ἐλπίδας τοῦ νὰ τὸν ἀπολαύσωμεν ὅσον τάχιστα.

— Ἡ ἐξῆς εἰδησις περὶ τῆς εἰς τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα μεταβάσεως τοῦ Ἀρχιστρατήγου ἐκοινοποιήθη πρὸ ἡμερῶν δι' ἐπίτηδες ἀπεσταλμένου εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Πολεμικῶν Γραμματεῖαν.

Τὴν 16 τοῦ Νοεμβρίου ἐν στρατιωτικῶν σῶμα ἐκ 1600 περίπου ἐνεβιβάσθη εἰς τὴν ἐπὶ τοῦτο διωρισμένην ναυτικὴν μεῖραν ἔμπροσθεν τοῦ ἀκρωτηρίου Πάπα. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἰσβιβάσθησαν καὶ ὄλαι αἱ στρατιωτικαὶ ἀποσκευαὶ καὶ τὰ κανόνια τοῦ κάμπου. Ὁ Ἀρχιστράτηγος ἐπέβη εἰς τὸ ἀτμοκίνητον τὴν Καρτερίαν. Ἡ ἀπόβασις ἔμελλε νὰ γένη εἰς Δραγαμέστον, ὅπου ὁ στρατηγὸς Τσόγκας ἐπρόσμενε μὲ δύο χιλιάδας στρατὸν διὰ νὰ ἐνωθῇ.

Οἱ ὄπλαρχηγοί, οἵτινες ἠκολούθησαν μὲ τὸν Ἀρχιστράτηγον εἰναι οἱ στρατηγοὶ Ἰω. Ράγκος, Δ. Εὐμορφόπουλος, Γ. Φωκάς, Κώνστας Βλαχόπουλος, Ν. Πελιμεζάς, Βελισσάριος, Ἀν. Χορμόβας καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἀειμνήστου Καραϊσκάκη.

Τὰ λοιπὰ στρατεύματα τὰ προσδιωρισμένα διὰ τὴν αὐτὴν ἐκστρατεῖαν ἔμειναν ὑπὸ τὴν ὄδηγίαν τοῦ στρατηγοῦ Κ. Βότσαρη, διὰ νὰ μεταβοῦν μὲ τὸν δεύτερον πλοῦν τῆς μοίρας, ὅταν ἐπιστρέψῃ.

Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ἐκστρατεία αὕτη θέλει συμβάλλει εἰς ἀνάστασιν τῆς ἠρωϊκῆς Ρούμελης, ἥτις ἐντὸς ὀλίγου θέλει στεφανωθῆ μὲ νέας δάφνας.

Εἰς τὸ προλαβὸν φύλλον ἐξεθέσαμεν τὸν λογαριασμὸν τῆς Φιλελληνικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ εἰς αὐτὸν φαίνεται ὅτι εἰς διάστημα πέντε μηνῶν ἐχορηγήθησαν, ἐκτὸς τοῦ θουμαστοῦ πλήθους τῶν ζωτροφῶν καὶ πολεμεφιδίω, μεγάλαί χρηματικαὶ ποσότητες εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἀ-

νάγκας τῆς πατρίδος μας ἀπὸ τοὺς εὐσπλαγχνικοὺς λαοὺς τῆς Εὐρώπης. Δὲν εἶναι κάμμία Ἑλληνικὴ καρδιά, ἥτις νὰ μὴν αἰσθάνεται εἰς τὸ βάθος τῆς τὴν ἀξίαν τῶν προσφορῶν τούτων, τὰς ὁποίας ἡ εὐσπλαγχνία τῶν χριστιανῶν ἀδελφῶν μας ἔκαμεν εἰς ὑποστήριξιν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, τὸν ὁποῖον μὲ τόσην καρτερίαν ἠγωνίσθησαν καὶ ἀγωνίζονται οἱ Ἕλληνες, μ' ὅσην ἀπόφασιν καὶ ἐνθουσιασμὸν τὸν ἐπεχείρησαν. Πιστοὶ εἰς τὸν δεινὸν καὶ πολυκίνδυνον τοῦτον σκοπὸν των οἱ Ἕλληνες, δὲν παρεκτράπησαν ἀπὸ αὐτὸν οὔτε ὑπὸ τῶν φρικτῶν δυστυχημάτων, τὰ ὁποία ἡ τύχη τοῦ πολέμου τοὺς ἐπαρξένησεν, οὔτε ὑπὸ τῆς ἐσχάτης ἀμηχανίας, εἰς τὴν ὁποίαν πολὺν καιρὸν ἐγκατελείφθησαν, καὶ διὰ τοῦτο ἐφάνησαν ἄξιοι τῶν συνδρομῶν τῶν χριστιανικῶν λαῶν, καὶ ἄξιοι τοῦ ἐλέους τῶν κραταιῶν τῆς Εὐρώπης ἡγεμόνων, οἵτινες ἀναμφιδόλως θέλουσιν τοὺς στεφανώσαι μὲ τὴν αὐτονομίαν. Τόσον δίκαιοι καὶ ἐλευθέριοι βραβεύται δὲν θέλουσιν βέβαια ἀνταμείψει κατώτερα ἔθνος, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβε καὶ ἠγωνίσθη ἀγῶνα πολὺ ἀνώτερον τῶν δυνάμεών του, τὸν κοινὸν ὑπὲρ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνα.

Ἡ Ἑλλὰς εὐγνωμονεῖ ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, εἰς τοὺς ὁποίους δὲν ἤρρησεν νὰ φθάσῃ ἡ ἀμίλλα τῆς φιλανθρωπίας τῶν γειννεαζόντων μας λαῶν. Ἐβρεψαν καὶ αὐτοὶ τοὺς ἀναξίως λιμοκτονοῦντας, καὶ ἐνέδυσαν τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν μαρτύρων τῆς ἐλευθερίας.

Εὐγνωμονεῖ εἰς τοὺς πρώτους αἰτίους καὶ ἐνεργητὰς καὶ ἐπιστάτας τῶν φιλανθρωπῶν συστημάτων, εἰς τὰ ὁποία ἐσυγκεντρώθη ἡ πρὸς τοὺς Ἕλληνας δικαίᾳ συμπάθεια τῶν χριστιανικῶν λαῶν· εἰς τοὺς δημηγορήσαντας ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος μας εἰς τὰ βουλευτήρια· εἰς τοὺς ὑπερασπισθέντας διὰ λόγου, ἢ συγγραμμάτων, ἐνώπιον τῆς κοινῆς γνώμης εἴτε ἐνώπιον τῶν συμβουλίων τῶν ἡγεμόνων, τὰ ἀναντίρρητα ἡμῶν δίκαια. Εὐγνωμονεῖ εἰς τὴν μακαρίαν ψυχὴν ἐκεῖνου, τὸν ὁποῖον ἤδη ἐβρήνησαν ὅλοι οἱ ἐλεύθεροι λαοί, εἰς τὸν ἀείμνηστον Κάννιγκα. Εὐγνωμονεῖ τέλος πάντων εἰς τὴν σεβαστὴν τριάδα τῶν κραταιῶν ἡγεμόνων, τῶν ὁποίων ἡ δικαιοσύνη καὶ εὐσπλαγχνία ἀνεγείρουσιν τὸ ἔθνος μας ἀπὸ τὴν ταπεινώσειν καὶ τὸν ἐξουθενησμὸν.

— Χάριν δικαιοσύνης καὶ ἀληθείας κείνομεν ἀναγκαῖον νὰ προσθέσωμεν τι εἰς εὐκρίνειαν τῶν εἰρημένων εἰς τὸ προλαβὸν φύλλον ἐν τῷ ἄρθρῳ τῆς Χίου: Ὅτι δηλαδὴ τὸ ἀφύλακτον τῆς Δέσεως τοῦ καπετὰν Γιάννη Παπαδοπούλου δὲν ἀπονέμεται οὐδαμῶς εἰς τὸν ἀγρυπνον τοῦτον ὄπλαρχηγόν, διότι οὗτος κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα διορισθεὶς ἀρχηγὸς τῆς νυκτοφυλακῆς ἔλειπεν ἀπὸ τὸ ταμπουρὶ του.

Διόρθωσις. — Εἰς τὸν 79 ἀριθ. τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, σελ. 1, στήλ. 2, στίχ. 14 ἀπὸ "διατηρήσεως" γράφε "διατηρήσεως".